

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C197 – CUL26**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 22 april 2010

VOORLOPIGE VERSIE

Niet citeren zonder de bron te vermelden

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over Vlaanderen in Actie en cultuur	3
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Doelse kogge	5
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de uitgestelde DAC-regularisatie in de culturele sector	10
Vraag om uitleg van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de DAC-herverdeling in het sociaal-cultureel volwassenenwerk	10
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toepassing van het Kunstendecreet als een organisatie haar beleid drastisch wijzigt, dit naar aanleiding van de problematiek inzake BAFF/Raamtheater	15
Vraag om uitleg van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de commotie die is ontstaan omtrent de subsidiëring van het Antwerpse theater BAFF	15

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over Vlaanderen in Actie en cultuur

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, momenteel loopt er een advertentiecampagne rond Vlaanderen in Actie (ViA), waarin mensen worden opgeroepen om suggesties te leveren. Al zijn er veel collega's die twijfels hebben bij de internetdemocratie, toch is het altijd waardevol dat mensen hun mening kunnen geven. Dat kan altijd interessante en concrete voorstellen opleveren voor die actie. Het is in ieder geval wervend. Dat is duidelijk.

Ik wil het instrumentarium van de campagne niet beoordelen, maar wel een vraag stellen over de plaats van Cultuur daarin. U hebt herhaaldelijk verklaard, minister, dat u Cultuur graag een plaats wil geven in ViA, in tegenstelling tot uw voorganger, maar op de website van ViA vind ik geen enkele uitdrukkelijke vermelding van Cultuur en verwante gebieden. Wat ik wel lees, is dat u in het kader van het Cultuurforum die koppeling wel maakt. Ik citeer van op de website van het Cultuurforum: "Met het Cultuurforum wil minister Joke Schauvliege het brede cultuurveld het woord geven. Het uitgangspunt van het Cultuurforum is de beleidsnota Cultuur. Zo kan de cultuursector mee op de trein springen van Vlaanderen in Actie met doorbraken voor het cultuurbeleid."

Ik heb daar een aantal vragen over, minister. U vindt dat Cultuur een plaats moet krijgen in ViA. Kan ik daar nog eens duidelijk de motivering van krijgen? Zijn daarover afspraken gemaakt in de regering? U koppelt ViA en Cultuurforum aan elkaar. Wilt u dan ook wachten op het Cultuurforum? Hoe wilt u de link daarmee leggen?

Ik heb de nulmeting Pact 2020 nog eens bekeken. Er staan vandaag geen culturele doelstellingen in. Is het de bedoeling om daar ook culturele doelstellingen aan te koppelen, zoals bijvoorbeeld Welzijn er wel heeft over pakweg de wachtlijsten? Hoe verloopt de werking van het Cultuurforum? Wanneer kunnen we een eerste tussentijdse rapport verwachten?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Caron, Cultuur moet zeker een plaats krijgen in Vlaanderen in Actie. U weet dat Vlaanderen de ambitie heeft om tegen 2020 een topregio te zijn in Europa. Dat houdt in dat Vlaanderen in 2020 op alle niveaus tot de top vijf van Europa moet behoren. U weet ook dat dat proces voorlopig is afgerond. Alle stakeholders hebben zich akkoord verklaard met een document, waar inderdaad een nulmeting aan is gekoppeld.

Cultuur mag hier niet ontbreken. Cultuur is een motor die kracht en dynamiek geeft aan de maatschappij. Daarom wil ik samen met de sector aan ViA 2020 een hoofdstuk Cultuur schrijven.

De minister-president heeft gisteren, naar aanleiding van een interpellatie daarover in de commissie Algemeen Beleid, nogmaals benadrukt wat het opzet is van ViA en Pact 2020, namelijk Vlaanderen tegen 2020 te laten uitgroeien tot een competitieve en polyvalente kenniseconomie die op duurzame wijze welvaart creëert en tot een solidaire, open en verdraagzame samenleving. Het Vlaams Parlement heeft zich in zijn resolutie van 30 april 2009 aangesloten bij dat engagement van de regering en alle maatschappelijke actoren. Het parlement stemde expliciet in met de kernelementen van het toekomstplan, namelijk welvaartscreatie, inclusie en duurzaamheid.

De ambities zijn zeer ruim. ViA beklemtoont onder andere het belang van cultuur-, jeugd en sportbeleid voor zowel sociale versterking als zelfontplooiing. In het kader van de opvolging van het Pact 2020 zijn hiervoor inderdaad specifieke indicatoren vastgelegd. Dat neemt niet weg dat voor bepaalde aspecten in het kader van de beleidsvoorbereiding de nodige

verdieping op basis van maatschappelijke dialoog noodzakelijk is. Zoals dat ook al gebeurde in andere ViA-ateliers bij andere ministers, heb ik het initiatief hiervoor genomen voor Cultuur.

Het Cultuurforum is een proces waarbij professionals uit de cultuursectoren en de strategische adviesraden samen debatteren over de toekomst van cultuur en cultuurbeleid in Vlaanderen. Het uitgangspunt van het Cultuurforum is de beleidsnota Cultuur, de focus is 2020. De methodiek die wordt gebruikt, is dezelfde als die van Vlaanderen in Actie. Concreet werden er zeven ateliers samengesteld. Elk atelier ontwikkelt een specifieke toekomstvisie op een thema. De zeven thema's zijn: duurzaam beleid, participatie en diversiteit, e-cultuur en digitalisering, competentieverwerving en -waardering stimuleren, cultuurmanagement en culturele economie, internationaal cultuurbeleid en eco-cultuur. Die thema's stemmen overeen met de strategische doelstellingen uit de beleidsnota Cultuur.

Zodra het atelier een heldere omschrijving heeft van de toekomstvisie, wordt onderzocht welke doorbraken nodig zijn om in 2020 de visie en de doelstellingen te verwezenlijken. Het is de bedoeling te komen tot enkele duidelijke doorbraakideeën. Ten slotte moet elk atelier acties en aanbevelingen formuleren die kunnen bijdragen tot de realisatie van de verschillende doorbraken. Die aanbevelingen worden afgetoetst aan een ruimer publiek tijdens een publieksmoment op 7 juni 2010, gevolgd door een bespreking in deze commissie. De resultaten zullen worden gebruikt om de in de beleidsnota opgenomen strategische doelstellingen verder te verfijnen en in een dynamisch perspectief te plaatsen. Meer informatie over het cultuurforum en de laatste stand van zaken is te vinden op www.cultuurforum.be.

Voorlopig zullen er geen culturele doelstellingen worden toegevoegd aan de andere doelstellingen van de nulmeting Pact 2020. Het proces is al gestart en de methodiek is uitgewerkt door de Studiedienst van de Vlaamse Regering. Het is echter zo dat die studiedienst tegen begin september 2010 een stand van zaken zal opmaken over de indicatoren die bij de nulmeting werden gehanteerd. Onder de cluster 'een warme samenleving' worden sowieso een aantal cultuurindicatoren opgevolgd, zoals de evolutie van de cultuurparticipatie en van de deelname aan het verenigingsleven, aan podiumkunsten enzovoort.

De voorzitters, ondervoorzitters en atelierleden zijn sterk gemotiveerd om een goede toekomstgerichte visienota met doorbraken neer te schrijven. Deze gedrevenheid komt tot uiting in de hoge opkomst tijdens de intensieve overlegmomenten van de ateliers – ongeveer vijf vergaderingen in tien weken – en de geleverde input van de deelnemers op vraag van de voorzitters van het atelier. Op dit ogenblik, ik bedoel in de maand april, worden de visieteksten verder verfijnd en is men volop aan het werk om doorbraken te formuleren. Er werd aan de voorzitters gevraagd om via de website www.cultuurforum.be informatie over de werking van hun atelier te delen met de sector. We zijn gestart met een samenvatting. Er moeten concrete doorbraken komen. We zullen nagaan of we dat in het najaar kunnen implementeren in de nulmeting, en in hoeverre de studiedienst dit nog kan inschuiven in het systeem.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik dank u voor uw duidelijk antwoord, minister.

Ik hoop dat men het Cultuurforum inderdaad kan rijmen met het ViA-proces. Ik hoop dat die twee naar elkaar toegroeien. Ik denk dat het interessant is dat de discussie niet binnenskamers blijft, maar een echte maatschappelijke discussie wordt. Dat is voor Cultuur wel interessant. Ik zal het verdere verloop met belangstelling volgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Doelse kogge

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, dames en heren, bij graafwerken aan het Deurganckdok in Doel werd in september 2000 een vrij goed bewaard wrak van een middeleeuwse kogge ontdekt, daterend uit 1325. De Doelse kogge is tot op heden de oudste en tweede grootste van de slechts twintig exemplaren van dit type schip die werden teruggevonden in Europa.

Toenmalig bevoegd minister Sauwens antwoordde in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement bij de vondst van de Kogge in 2000: “Dit houten schip wordt nu vochtig gehouden opdat het niet zou verpulveren. We zullen het opmeten en registreren. Het wordt daarna gedemonteerd en op een andere plaats terug opgebouwd.” Reeds in 2003 stelde de toenmalige bevoegde minister, de heer Van Grembergen: “Feit is dat er dringend een beslissing moet worden genomen over de toekomst van de Doelse kogge. De bewaring in containers laat immers geen duurzame conservering toe.”

In 2005 stelde toenmalig bevoegd minister Van Mechelen: “We onderzoeken alle mogelijke denkkaders en scenario’s, en doen daarvoor een beroep op onze eigen en op buitenlandse capaciteiten. Het is de bedoeling tegen 31 mei 2005 het dossier volledig in kaart te brengen.” Bij een volgende vraag om uitleg in 2008 antwoordde minister Van Mechelen dat er in de loop van 2007 een werkgroep was opgericht die als opdracht kreeg om een globaal en diepgaand onderzoek naar de technische, archeologische, museale en financiële consequenties met betrekking tot het behoud en de conservering toe te lichten.

In de commissiezitting van 14 oktober 2009 bevestigde minister Bourgeois dat de verschillende beschikbare studies inderdaad aantonen dat het hoog tijd is dat er eindelijk een definitieve oplossing komt voor de Doelse kogge. De minister engageerde zich voor de kostprijs voor dringende maatregelen voor het behoud van de scheepsresten, voor de kosten voor de wetenschappelijke studie van de kogge, met reiniging, volledige registratie, beschrijving, natuurwetenschappelijke en chemische analyses. Hij engageerde zich eveneens voor de kosten voor de conservatie en de reconstructie, die gelijk met de studie zou kunnen starten. Minister Bourgeois engageerde zich om hiervoor in de nodige kredieten te voorzien. Voor de beslissing over het al dan niet tentoonstellen van de kogge, een eventuele locatie en de financiering hiervan, verwijst hij echter naar de minister bevoegd voor de cultuur.

Minister, is er reeds overleg geweest tussen de beide ministers omtrent de toekomst van de Doelse kogge? Heeft minister Bourgeois u gecontacteerd? Zo ja, welke werkafspraken werden er gemaakt?

Welke uitgangspunten zullen er worden gehanteerd om af te wegen of er al dan niet zal worden overgegaan tot een reconstructie met een bijhorende museale presentatie? Als dat er niet komt, moeten we ons afvragen of de hoge kosten die tot nu toe werden gemaakt en die in de komende jaren nog zullen volgen, verantwoord zijn.

Waar zal de museale presentatie plaatsvinden? Is daarover overleg gepleegd met het gemeentebestuur van Beveren, waar de kogge gevonden werd? Deze vraag is reeds aan de orde want de conservatie gebeurt het best op de plaats van de definitieve locatie.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik sluit me heel graag aan bij de vraag van de heer De Meyer omdat de Doelse kogge een heel waardevol stuk maritiem erfgoed is. Het lijkt me belangrijk dat ze bewaard kan blijven en museaal ontsloten kan worden.

Ik wil enkel een bijkomende vraag stellen. Ik meen te weten dat er ook interesse zou zijn vanwege het stadsbestuur van Antwerpen om de kogge eventueel museaal te ontsluiten en wie weet ook om financieel bij te dragen. De heer De Meyer had het al over het

gemeentebestuur van Beveren, ik zou u willen vragen of er ondertussen al contact werd opgenomen met het stadsbestuur van Antwerpen, dat blijkbaar wel interesse toont om de Doelse kogge te ontsluiten.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, minister, collega's, ik wil me aansluiten bij de bekommernissen die de heer De Meyer heeft geuit. Ik kan ter informatie aan de collega's meedelen dat er in de periode tussen de vraag die de heer De Meyer in de herfst van vorig jaar heeft gesteld aan minister Bourgeois en deze commissievergadering, nog heel wat discussie is geweest tussen de vorige minister, de heer Van Mechelen, en de huidige minister, de heer Bourgeois, naar aanleiding van een schriftelijke vraag van de heer Van Mechelen en het antwoord erop van minister Bourgeois.

Ik heb vernomen dat men ongeveer een maand geleden bezig was met het transport van alle wrakstukken van de kogge uit de containers in het Waasland naar het labo in Antwerpen, zodat ze een laboratorium onderzoek kunnen ondergaan. Dat onderzoek zal vrij lang en ingewikkeld zijn. Ook zal er nog een droogvriesinstallatie worden aangekocht die vrij duur is, maar die uiteraard niet enkel voor de Doelse kogge zal worden gebruikt, maar ook voor andere relictten van dezelfde soort. Pas daarna, de heer De Meyer heeft dit al duidelijk benadrukt, zal kunnen worden beoordeeld of een reconstructie al dan niet mogelijk is. We hopen uiteraard allemaal dat dat mogelijk zal zijn.

Waar dat moet gebeuren, is ook al het voorwerp van discussie geweest. Idealiter gebeurt dat natuurlijk op de plaats waar uiteindelijk de tentoonstelling van de kogge zal plaatsvinden, maar ik heb vernomen dat er voor wat de expertise betreft, plannen en mogelijkheden zijn om de constructie, niet de definitieve opstelling, in Oostende te laten plaatsen.

Als een reconstructie niet mogelijk is, zal men moet afwegen of de opstelling van een replica – wat natuurlijk iets heel anders is – verstandig en aangewezen is.

We zijn nu 10 jaar na de ontdekking van de kogge, en ik denk dat de museale vertaling van dit dossier ook nog zeker een tiental jaar in beslag zal nemen. Ik wil u vragen om verder contact te houden met de archeologische dienst van het Waasland, want die heeft ter zake al heel wat gedaan in het verleden. Ik wil ook vragen dat men in overleg met alle mogelijke partijen aan een definitieve locatie werkt, goed wetende dat dit verregaande financiële implicaties zal hebben. Als men het heeft over de publieksontsluiting, zal het geheel toch versterkt moeten worden om tot een rendabele of verantwoorde exploitatie van zo'n locatie over te gaan.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, dit is een belangrijk aandachtspunt. We moeten dit aanslepende dossier opklaren. Er is een beetje een bizarre verhouding tussen roerend en onroerend erfgoed. Ik heb daar in het verleden altijd een heel moeilijk gevoel bij gehad, en nu nog. Er moet goed samengewerkt worden, maar dat mag natuurlijk niet gelijkstaan met het doorschuiven van de factuur. Ik weet ook dat er lokaal enige strijd is.

Ik vind dat er goed voor de kogge moet worden gezorgd, dat ze indien mogelijk gereconstrueerd moet worden zonder archeologische trucs, maar ik wil ook graag dat dit alles past binnen een breder archeologisch- en erfgoedbeleid. Het geeft geen zin dat we elk object voor miljoenen euro's restaureren en al dan opbergen of op een heel separate plaats zichtbaar maken. Het is een kwestie die ruimer moet worden bekeken, want dit doen, kost genoeg geld – als West-Vlaming zou ik kunnen pleiten voor het schip van Jacques Brel, maar dat zal ik nu niet doen.

Ik pleit voor een zorgvuldige aanpak. Ik vind het eerlijk gezegd een beetje flauw van minister Bourgeois om de zaak zo door te schuiven. Ik pleit voor een gezamenlijke strategie waarbij dit dossier gezamenlijk wordt opgenomen en bekeken, en daarna ontwikkeld. Nu wordt er

geschoten in alle richtingen en ik weet niet of de Doelse kogge daar beter van wordt – laat staan dat Doel er beter van wordt, maar dat is niet het onderwerp van deze discussie. *(Gelach)*

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, dames en heren, mijnheer De Meyer, er heeft nog geen overleg plaatsgevonden over de toekomst van de Doelse kogge. Ook tijdens de vorige legislatuur werd er, aldus mijn administratie, geen overleg gepleegd tussen de bevoegde diensten. Er werden dus ook nog geen werkafspraken gemaakt.

Ik wijs u erop dat de Doelse kogge eigendom is van het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, dat zelf als initiatiefnemer kan optreden. Uiteraard kan het agentschap een beroep doen op de expertise van het Vlaams Instituut voor Onroerend Erfgoed voor het behoud en het beheer van de archeologische vondst alsook op de expertise van het Agentschap Kunsten en Erfgoed voor een eventuele museale werking.

De drie studies, over de conserveringsnoden, de museale presentatie en de financiering, zijn uitgevoerd op budgetten voor Onroerend Erfgoed. Blijkbaar heeft het studiebureau Sien een ontwerp voor een museale presentatie uitgewerkt. Mijn agentschap was hierbij niet betrokken. U begrijpt dat in het hoge kostenplaatje voor deze museale presentatie dan ook niet voorzien is in mijn cultuurbudget.

Mijnheer De Meyer, u vraagt welke uitgangspunten er gehanteerd zullen worden om al dan niet over te gaan tot een reconstructie met een eventuele museale presentatie. Omwille van het belang van de vondst en de betekenis van dit type schepen voor de geschiedenis van de handel en de rol die steden in Vlaanderen daarin hebben gespeeld, is het de verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid om dit erfgoed kenbaar te maken en mogelijkheden te onderzoeken om dit te ontsluiten.

Publieksontsluiting kan op verschillende manieren gebeuren. Er kan worden gekozen voor een museale, permanente presentatie van de archeologische resten, idealiter inclusief reconstructie omdat dat meer tot de verbeelding spreekt. Er kan worden gekozen voor een tijdelijke presentatie aangevuld met een publicatie, digitale of multimediale ontsluiting. Er kan al dan niet bijkomend worden gekozen voor het bouwen van een replica. Dat is nog gebeurd met boten.

Het belangrijkste element waarmee rekening zal worden gehouden bij de publieksontsluiting en de keuze van de methodiek is de staat van de archeologische vondst: kunnen de archeologische resten in zo'n toestand worden gebracht dat een permanente tentoonstelling verantwoord is of is een tijdelijke presentatie het hoogst haalbare? Ook de behandelingstermijnen en de maatregelen die getroffen moeten worden op het vlak van behoud en beheer zullen het project mee sturen. Daar hebt u ook naar verwezen, mijnheer Dehandschutter.

Bij een museale ontsluiting ben ik een voorstander van het inbedden van deze vondst in een bestaande structuur met voldoende professionele kennis voor het beheer en de presentatie van dergelijke objecten. Inbedden in een grotere structuur geeft meer mogelijkheden op het vlak van management, behoud, beheer en onderzoek. Ik ben geen voorstander, mijnheer De Meyer, van het oprichten van een nieuw museum voor één object. De ervaring leert dat dergelijke musea slechts bij uitzondering voldoende publiekspotentieel hebben. Als je het één keer hebt gezien, heb je het gezien en kunnen er weinig nieuwe aspecten aan worden toegevoegd. Afstemming op en inpassing in het bestaande cultureelerfgoedveld en museumlandschap in Vlaanderen zijn aangewezen. Mijnheer Dehandschutter, u suggereert heel terecht om de Archeologische Dienst Waasland daarbij te betrekken. Overleg met bestaande structuren en mogelijke partners is noodzakelijk.

Door de grootte van de Doelse Kogge, namelijk 20 meter lang, 7 meter breed en 4 meter hoog, past de vondst in geen enkel bestaand museumgebouw. Indien gekozen wordt voor een

permanente opstelling, zullen dus ook voldoende middelen moeten worden gezocht voor nieuwbouw of renovatie van een bestaand gebouw.

Mijnheer De Meyer, tot slot vraagt u of in de eindbeslissing over de museale presentatie overlegd zal worden met het gemeentebestuur van Beveren en of er andere pistes zijn. Het gemeentebestuur van Beveren kan, wat mij betreft, hierin effectief een rol spelen en eventueel als partner optreden voor de publieksontsluiting. Maar dit zal natuurlijk afhangen van de keuzes die in de eerste instantie door de eigenaar moeten worden gemaakt. De eigenaar heb ik vermeld.

Mijnheer Dehandschutter, ik heb al gezegd dat de Archeologische Dienst Waasland uiteraard betrokken moet worden. Voor zover ik weet, is er nog geen contact geweest met het stadsbestuur van Antwerpen, toch niet onder impuls van mijn administratie. Misschien heeft minister Bourgeois al contacten gehad, maar ik heb daar in elk geval geen weet van.

Mijnheer Caron, u haalt een oud zeer aan: de link tussen Onroerend Erfgoed, Roerend Erfgoed en Cultuur. Ik denk dat dit in de eerste plaats Onroerend Erfgoed is. De eigenaar, het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, moet duidelijk een aantal knopen doorhakken op basis van contacten. Dan kunnen we allemaal samen een richting inslaan.

De heer Jos De Meyer: Ik wil de minister danken voor haar open en eerlijk antwoord. Ik wil de collega's die zich hebben aangesloten bij de vraag danken voor de belangstelling. De voorzitter dank ik voor het agenderen van de vraag.

Het is heel jammer dat er tot nu toe geen overleg is geweest tussen alle bevoegde diensten. Ik vind het ook jammer, in alle eerlijkheid, dat het kabinet van de minister van Onroerend Erfgoed het andere kabinet nog niet gecontacteerd heeft.

Collega's, het gaat over miljoenen euro's. Toch slagen de diensten er niet in om met elkaar te communiceren. Blijkbaar zou het niet gebeuren, tenzij er opnieuw een vraag over gesteld wordt in het parlement. Excuseer me dat ik een beetje emotioneel reageer, maar dat staat in schril contrast tot het mediaoptreden en de poeha bij de start van de dringende maatregelen voor de conservering. Ik zal niet nalaten om minister Bourgeois hierover opnieuw te ondervragen.

Ik ben het volledig eens met de suggestie van de heer Dehandschutter om ook de Archeologische Dienst Waasland nauw te betrekken. Minister, die mensen zijn diep ontgoocheld dat ze de laatste jaren nauwelijks betrokken werden bij dit dossier.

Ik doe een oproep om dringend alle administraties, diensten en kabinetten die hierin enige verantwoordelijkheid hebben rond de tafel te brengen. Indien dat gebeurt, heeft mijn vraag zin gehad.

De voorzitter: Ik heb alleszins het gevoel dat dit zal leiden tot een nieuwe vraag, maar dan niet in onze commissie.

De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik dank u voor dit heel eerlijke antwoord. Samen met de heer De Meyer moet ik vaststellen dat hij door minister Bourgeois zelf naar u is doorverwezen, maar dat over dit dossier niet is overlegd tussen minister Bourgeois en u, en jullie bijgevolg geen werkafspraken hebt gemaakt. Ik vind dat niet enkel erg, maar ook erg oncollegiaal van minister Bourgeois tegenover u. Uit uw antwoord stel ik ook vast dat na 10 jaar de belangrijkste knopen nog steeds niet zijn doorgesneden. Ik heb begrepen dat het om een belangrijk stuk van ons maritiem erfgoed gaat en er tamelijk veel geld nodig is als we de kogge willen redden. Het lijkt dus belangrijk dat er sneller wordt gewerkt.

De heer Lieven Dehandschutter: Ik dank u voor het uitgebreide en precieze antwoord. Ik heb er een aantal punten kunnen uit overhouden. Mijnheer De Meyer en mijnheer Wienen: het feit dat er nog niet is overlegd tussen cultuur en onroerend erfgoed, moeten we niet

dramatiseren. Er zal nog veel water door de Schelde vloeien vooraleer we weten of dat wrak kan worden heropgebouwd. De knopen waarover de heer Wienen het heeft, kennen we nog niet: dat zal pas gebeuren wanneer het onderzoek van de restanten is verricht en we weten of en in welke mate het schip kan worden heropgebouwd.

In oktober 2009 ondervroeg de heer De Meyer minister Bourgeois over houten restanten van dug-outs in de streek rond Ieper, in de Westhoek. Ze dateren uit de Eerste Wereldoorlog. Er is beslist om een aantal dug-outs in het water te laten staan, want ze droog zetten, zou ertoe leiden dat ze na enkele jaren helemaal zijn weggerot. Ook in dit geval moet misschien een tweesporenbeleid worden gevoerd. In elk geval is het wenselijk om samen na te denken over de toekomst van de kogge. De heer Caron zegt dat het spijtig is dat de ene de bal naar de andere doorspeelt, maar dat heeft met de bevoegdheidsverdeling te maken.

De heer Bart Caron: Men kan van onroerend erfgoed museale presentaties maken. Dat gebeurt ook. Kijk naar het debacle van Ename: er is een kast van een gebouw neergezet, maar men doet er niets mee. Dat is een schande. Hier hebben we het over een dossier dat op het grensgebied ligt van archeologie en varend erfgoed. Varend erfgoed is een gemeenschapsbevoegdheid. Er is een akkoord dat varend, vliegend en rollend erfgoed wordt beheerd door onroerend erfgoed. Overleg is dus meer dan ooit aangewezen.

U hebt gelijk als u zegt dat een geïsoleerde aanpak wellicht geen zin heeft. Het probleem moet in een brede context worden bekeken, waarbij rekening wordt gehouden met geschiedenis, en met de museale, regionale, varend-erfgoed- en ook archeologische aspecten. Er zijn verschillende invalshoeken mogelijk. Als alle spelers op het terrein op hun eigen mesthoop blijven zitten, dan blijft er uiteindelijk van die kogge niets over.

Er moeten twee zaken gebeuren. De Waaslanders moeten met elkaar overleggen. En de ministers moeten overleggen. Zo niet kunnen we hier binnen 3 of 5 jaar dezelfde vraag opnieuw stellen.

Minister Joke Schauvliege: Ik denk dat op dit moment minister Bourgeois nog een aantal zaken op een rijtje aan het zetten is, over de waarde en dergelijke. Ik denk dat nadien wel zal worden overlegd. Ik wil dit zeker niet dramatiseren. Het is juist dat een totaalaanpak nodig is. Dit dossier heeft raakvlakken met verschillende bevoegdheden. Misschien zal de aanpak een precedent vormen voor gelijkaardige dossiers die in de toekomst opduiken en kan op basis daarvan een draaiboek worden uitgewerkt, over wie – en wanneer – een initiatief neemt en dergelijke.

De heer Lieven Dehandschutter: Blijkbaar heeft het probleem ook te maken met het juridische statuut van de kogge. Sinds de ontdekking en gedurende het onderzoek wordt de kogge als onroerend erfgoed beschouwd, maar eens die voor een museale activiteit in aanmerking komt, wordt die als roerend erfgoed beschouwd. Vandaar de verschuiving, ook van de ene naar de andere minister.

De heer Jos De Meyer: Ik wil de heer Caron geruststellen: de Wase collega's werken meestal goed samen, over de partijgrenzen en de grenzen van meerderheid en oppositie heen. Het is ook geen persoonlijk verwijt aan de ministers, laat dat duidelijk zijn. Het is wel een oproep tot de administraties, want het is een beetje een Vlaamse ziekte aan het worden dat administraties gemakkelijk naast elkaar werken maar zo moeilijk met elkaar in dialoog treden. Dat wordt hier nogmaals bewezen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de uitgestelde DAC-regularisatie in de culturele sector

Vraag om uitleg van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de DAC-herverdeling in het sociaal-cultureel volwassenenwerk

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, met het derde arbeidscircuit (DAC) proberen we van het erfgoed van de nepstatuten af te raken, een ellendig dossier voor iedereen die ooit bij die geschiedenis betrokken is. Het is een oud verhaal, er zijn in Vlaanderen veel mensen die in zo'n statuut zijn blijven werken, meestal omdat ze gedreven hun job uitvoeren, maar vaak ook omdat ziet niet anders konden. Ik herinner mij persoonlijk de onderhandelingen over de regularisatie van de nepstatuten. Dat was in het kader van de Witte Woede. Cultuur is daar meegezogen door de welzijnssector, die in dezelfde procedure zat.

Het heeft heel veel voeten in de aarde gehad, minister. Ik stel deze vraag om uitleg ook omdat ik persoonlijk een vrij grote betrokkenheid heb gehad gedurende de voorbije 10 jaar. Er is in de loop der jaren met heel veel moeite en met het pincet onderhandeld om tot een akkoord te komen met zowel de sociale partners als de sector. Men is gekomen tot een oplossing om zowel de regularisatie van de betrokken mensen goed te regelen, als om de gevolgen voor de betrokken organisaties die DAC'ers in dienst hebben, op een goede manier te regelen.

Er waren historisch zeer grote verschillen – die zijn er trouwens nog – tussen organisaties omdat de toekenning van DAC-statuten indertijd gebeurde door de subregionale tewerkstellingscomités. Die hebben dat, in tijden van grote werkloosheid, met een grote willekeur gedaan. Dat vergeef ik hun, maar daardoor kregen we natuurlijk wel zeer grote regionale en administratieve verschillen tussen organisaties, vandaar het heel moeilijke proces om dat te regelen, zowel op het vlak van de personen als op het vlak van de organisaties.

Ik heb lang geleden de eerste regeling nog mee uitgewerkt, maar wat nu voorligt, het proces van de laatste twee jaar en de komende jaren, is in feite de verfijnde toepassing van die grote principes van regularisatie tot op het niveau van de persoon in een organisatie. Daar was een stappenplan voor afgesproken. Dat was mee onderhandeld door de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk (FOV), de vakbonden enzovoort. Ik heb intussen gemerkt dat iedereen van de FOV het dossier zelf toegezonden gekregen heeft, met de briefwisseling van de administratie waarin de afspraken neergeschreven zijn en waarin de timing vermeld wordt van hoe dat zou gebeuren.

Nu hebt u een brief gestuurd, minister, waarin u schrijft dat u verdere stappen wilt uitstellen. Men moest tegen nu ongeveer een uitvoeringsbesluit hebben. Er lopen natuurlijk wat dingen samen. U zit met een nieuwe subsidieronde in het sociaal-culturele werk en met een opgave van de lijst van DAC-werknemers. Het ene is gerelateerd aan het andere, want in de afspraken over hoe je regulariseert, wordt er natuurlijk geteld, worden er gemiddeldes gemaakt en worden er eerste, tweede, derde en vierde stappen gezet in de toekenning van die DAC-statuten.

Het is een zeer complex verhaal. Ik respecteer het omdat het onderhandeld is door de sector en omdat het al zo'n moeilijke zaak is. Ik zou daar brutale dingen over kunnen zeggen, maar als men tot een akkoord komt, wil ik dat ook respecteren. Ik betreur dan ook dat u die met pincet en penseel onderhandelde oplossing uitstelt. Het probleem van het uitstel is dat het de zaak misschien gaat bemoeilijken. We krijgen nu immers een andere situatie qua personeelssamenstelling. Als we dat 1 of 2 jaar later doen, zal dat voor alle betrokken organisaties opnieuw gevolgen hebben die ze bij de onderhandelingen niet konden inschatten,

want je onderhandt natuurlijk altijd in het licht van een potentiële uitkomst. Dat is dus niet gebeurd. De foto van de situatie van de organisaties, waarop trekkingsrechten gebaseerd worden met betrekking tot DAC-mensen, wordt naar voren geschoven.

Het zou nog kunnen dat het uitstel om technisch-administratieve redenen zinvol is, maar de FOV betreurt in ieder geval – en ik sluit me daarbij aan – dat er geen concrete alternatieve timing naar voren wordt geschoven om dat wel te doen, zodat er zowel voor de mensen als voor de organisaties op de lange termijn duidelijkheid zou komen.

Ik wil nog één element aanhalen voor ik tot mijn vragen kom. U verwijst in uw brief ook naar de financiële situatie van de Vlaamse overheid. Met alle begrip, maar ik dacht dat die DAC-regularisering een broekzak-vestzakoperatie was. Er zijn op zich geen financiële gevolgen voor het budget van de Vlaamse overheid, want het gaat over de verschuiving van bestaande personeelsleden. Er kan alleen een interferentie zijn als die met de beleidsplannen van die organisaties zou interfereren.

Als er nieuwe beleidsplannen komen, en die leiden tot een andere personeelssamenstelling, dan heeft dat ook weer gevolgen op de trekkingsrechten van DAC'ers. Het uitstel zou wellicht grotere financiële gevolgen hebben. Wellicht, want men moet het eerst toepassen voor men het echt kan weten. Vandaag is er in principe onderhandeld vanuit een gesloten portefeuille. Er wordt iets geregeld zonder dat het de Vlaamse overheid meer kost.

Minister, wat zijn uw fundamentele motieven om de DAC-normalisering uit te stellen? Zal dit uitstel beperkt worden tot uiterlijk 1 jaar? Hebt u met andere woorden een concreet perspectief? Blijkbaar hebt u vooraf geen overleg gepleegd met de FOV. Waarom niet? Dat is een traditie, net als sociaal overleg, bij belangrijke beleidsbeslissingen. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het uitvoeringsbesluit dat nodig is om de zeer ingewikkelde afspraken juridisch te vertalen?

Hoe zult u de problemen met betrekking tot de bewegingen oplossen? Zij zitten in een ander scenario, zeg maar een radicaal scenario, ze moeten overleven. Ze proberen door te gaan. Hoe zou u dat daar toepassen? Zij moesten in hun beleidsplan aangeven hoe zij de werkgelegenheid in organisatie zien evolueren. Met dat uitstel kunnen ze dat natuurlijk niet meer doen. Ze weten niet hoe hun DAC-statuten zullen evolueren.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, minister, dames en heren, het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector beoogde de omzetting van subsidies voor DAC-projecten in reguliere personeelssubsidies aan organisaties. In de sector van het sociaal-cultureel volwassenenwerk dient de herverdeling van de middelen die vrijkomen nog te gebeuren. Volgens de timing in het decreet zal dit vanaf de eerstvolgende beleidsperiode gebeuren, voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk is dit de periode 2011-2015.

Op 7 mei 2009 verstuurde het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen een rondschrift aan de erkende en gesubsidieerde organisaties. Het rondschrift informeerde de organisaties over de wijze waarop en de timing waarbinnen de herverdeling van de vrijgekomen DAC-middelen zou gebeuren. Volgens de vooropgestelde timing zouden de organisaties hun tewerkstellingsgegevens aan de overheid bezorgen voor 1 april van het laatste jaar van de lopende beleidsperiode, namelijk 1 april 2010. Op basis van deze tewerkstellingsfoto's berekent de administratie de trekkingsrechten en informeert vervolgens eind juni 2010 de sociaal-culturele organisaties over het hen toegekende trekkingsrecht. De inhoud van het rondschrift zou worden omgezet in een besluit van de Vlaamse regering en aldus zou op 1 januari 2011 de herverdeling van de DAC-middelen voltooid zijn.

Op 30 maart 2010 liet u in een schrijven aan de sociaal-culturele organisaties echter weten de uitvoering uit te stellen naar ten vroegste 2012. Voor dit uitstel gaf u drie redenen, met als eerste de huidige budgettaire situatie en de opgelegde besparingen. Een tweede reden is de onvolledige landschapstekening; de procedure voor erkenningen voor de volgende beleidsperiode loopt. De situatie op 1 januari 2011 is dus nog onbekend. Drie, het ontbreken van een besluit van de Vlaamse Regering als juridische grondslag. De sector, onder meer de FOV, uitte zijn ongenoegen over deze gang van zaken en de genomen beslissing.

Wat is uw reactie op de kritiek van de FOV? Hebt u al geantwoord op haar brief van 31 maart 2010?

Op 30 maart 2010 worden de organisaties op de hoogte gesteld van uw beslissing. Zij werden echter verondersteld om op 1 april 2010 hun tewerkstellingsgegevens aan de overheid te bezorgen. Erkent u deze laattijdige communicatie? Kon dat niet vroeger gebeuren?

U besliste de uitvoering uit te stellen “naar ten vroegste 2012”. Rekening houdend met de drie bovenstaande redenen, hoe ziet u die uitvoering? Wat is het concrete perspectief? Is er reeds een nieuwe timing? Zo ja, hoe ziet die eruit?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sluit me aan bij de vraagstellers. De hele DAC-problematiek en de brief van de FOV zijn duidelijk geïnspireerd door een grote bekommernis voor de tewerkstelling in de sector. Er wordt ook in de culturele sector bespaard. Ik vind dat de sector daar veel begrip voor toont, daar waardig mee omgaat. Ik apprecieer dat.

Ik stel mij de vraag of het zou kunnen dat wegens de besparingen die worden doorgevoerd, een aantal organisaties niet langer zouden voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te blijven komen voor de federale Maribelmiddelen. Ik vraag me dit af, want ik heb dit al horen waaien in de sector. Hebt u al contact opgenomen met uw federale collega om dit te bespreken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, dames en heren, voor ik de vragen van beide sprekers beantwoord, wil ik nog even duidelijk stellen en nog eens bevestigen dat ook ik achter de principes sta van de door de sociaal-culturele sector uitgewerkte herverdeling. De hierover bereikte consensus, waarbij sommige organisaties geleidelijk subsidies verliezen en andere organisaties de middelen voor tewerkstelling zien aangroeien, is een mooi voorbeeld van onderlinge solidariteit en verantwoordelijkheidszin van de sector zelf. Bovendien gaat het voorstel van herverdeling uit van de belangrijke basisoptie dat de financiële middelen moeten worden besteed aan tewerkstelling.

Ik kom tot uw vragen. Voor het uitstel zijn er een aantal redenen van praktische aard. Het noodzakelijke uitvoeringsbesluit ontbreekt, het werd nog niet genomen. Het uitvoeringsbesluit moet een voldoende juridische grondslag geven voor de toepassing van de voorliggende herverdeling, onmiddellijk in 2011. Voor een toepassing op 1 januari 2011 is de informatie over de te erkennen en/of te subsidiëren organisaties onvolledig, aangezien de procedures die in 2010 lopen pas tegen eind 2010 zijn afgerond, wat een correcte berekening van de trekkingsrechten op dit moment onmogelijk maakt. En dan is er ook nog de budgettaire context.

De voorgestelde herverdeling gaat uit van een budgettair perspectief dat in de tijd tussen de totstandkoming van de consensus binnen de sociaal-culturele volwassenensector en mijn aantreden als minister van Cultuur, grondig gewijzigd is. De al besliste en opgelegde besparingen en de huidige budgettaire vooruitzichten nopen tot voorzichtigheid. Het uitrollen van de afgesproken herverdeling in haar verschillende fases, kan ik slechts laten starten zodra ik zekerheid heb over de volledige budgettaire dekking. Bij de begrotingscontrole 2010, die nog maar pas is afgerond – vandaar de late reactie –, heb ik, ondanks de druk die op de

budgetten ligt, een injectie gedaan van 400.000 euro om het tekort voor 2010 bij te passen. Dat werd dus aangepakt. Ik heb daarvoor uiterste inspanningen geleverd.

Voor de volgende jaren is er een recurrent tekort op deze basisallocatie dat veel hoger ligt, omdat de opgebouwde reserves hiervoor werden ontmanteld door een aantal beleidskeuzes die in de jaren voor mijn aantreden werden gemaakt. Er is ook een normalisatie geweest in andere sectoren waardoor het budget werd uitgehold. De sector die nu als laatste komt, is daar het slachtoffer van. Het klopt, mijnheer Caron, dat er een akkoord was met de sector en dat ik daar volledig achter sta, maar dat akkoord en de gevolgen ervan werden nooit vertaald in een budgettaire aanpak en in een beleid die ervoor zorgen dat er ook voldoende middelen voor zijn, en daar word ik als minister nu mee geconfronteerd. Er moet een oplossing worden gevonden, maar het leek me niet billijk om bij de vooropgestelde normalisering een tekort te herverdelen.

Het is mijn bedoeling om de normalisering, indien de budgettaire context het toelaat, zo vlug mogelijk uit te voeren. Ik maakte hierover al afspraken met mijn administratie.

Ik heb hierover aan de FOV inderdaad geen formele vraag gesteld. Er werden echter wel degelijk gesprekken gevoerd met verschillende actoren, waaruit telkens weer bleek dat het aangewezen was om eerst het budgettaire probleem op te lossen. Vanuit die bezorgdheid heb ik dan ook beslist tot een uitstel met één jaar om zo de gelegenheid te krijgen een oplossing te zoeken voor dat probleem. Ondertussen kunnen we alles mooi in kaart brengen, want er blijken ook duidelijke en exacte gegevens over dit probleem te ontbreken.

Ik maakte afspraken met mijn administratie om in 2010 een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ter bespreking met de sociaal-culturele sector en de sociale partners voor te leggen waarin de afgesproken herverdeling kan worden verankerd.

Het is zo dat de sociaal-culturele bewegingen die een subsidieaanvraag indienen voor de volgende beleidsperiode, een beleidsplan moeten indienen voor de periode 2011-2015 en een jaarplan en een begroting voor het jaar 2011. Bij de beoordeling van het beleidsplan en bij de vaststelling van de grootte van de subsidie-enveloppe zal rekening worden gehouden met het feit dat de late communicatie een handicap heeft betekend in de uittekening van een realistisch beleidsplan. De administratie heeft als opdracht ervoor te zorgen dat de leden van de adviescommissie over alle nuttige informatie beschikken. Mijn administratie zal er dan ook voor zorgen dat dit gegeven voldoende aandacht krijgt bij de beoordeling van de beleidsplannen van de sociaal-culturele bewegingen door de adviescommissie.

Ik heb aan de FOV meegedeeld dat ik de reactie van de sector ten volle begrijp. Ik heb ook bevestigd dat ik achter het principe van de door de sector uitgewerkte herverdeling sta en ik heb mijn bezorgdheid om de budgettaire dekking herhaald. Tot slot bevestigde ik dat de nodige stappen voor uitvoering worden voorbereid.

De communicatie op 30 maart 2010 is een late communicatie. Dat klopt. Daarmee ben ik het eens. Voor het uitstel zijn er, zoals ik aangaf in mijn brief, redenen van praktische aard, maar er is vooral de budgettaire context. We hebben alles gedaan tot op het laatste moment om daar zicht op te krijgen en alles mooi op een rij te kunnen zetten. Het was niet meteen op te lossen. Daarom is die communicatie laat gebeurd. Ik erken dat dat heel laat is. Ik zoek geen excuses, maar ik geef u toch de redenen.

Mijnheer Delva, u vraagt naar de Sociale Maribel. Ik heb begrepen dat er een oplossing gevonden zou zijn. Ik zal straks eens informeren naar de stand van zaken en die informatie bezorgen aan de commissie.

De heer Bart Caron: Minister, het is eerlijk van u dat u bekend dat er rijkelijk laat is gecommuniceerd. Maar er is niet enkel laat gecommuniceerd, heel dat proces is absoluut niet professioneel aangepakt. De brief van de administratie over de regeling dateert van begin mei 2009. We zijn eind april 2010, 1 jaar min 2 weken later, en dat uitvoeringsbesluit is er nog

niet. Het is uw verantwoordelijkheid en die van de regering om dat te maken. U weet dat. Men kon anticiperen. Ik vind het geen correcte manier van werken.

Ik zou van u graag eens te weten komen waar de problematiek van het tekort van 400.000 euro vandaan komt. Heeft dat te maken met de totaliteit van de DAC-normalisering in de Vlaamse Gemeenschap, of is dat een specifiek sociaal-cultureel probleem? Ik zou van u ook graag te weten komen hoe het verder zal gaan met de DAC-normalisering van aanverwante culturele sectoren. Ik denk aan het erfgoed en de kunsten. Wordt dat meegenomen? Komt daarvoor uitstel?

Minister, u hebt twee elementen van timing genoemd. U zegt dat u hebt beslist om het in eerste instantie 1 jaar uit te stellen en dat u tegen eind 2010 een voorontwerp van uitvoeringsbesluit ter bespreking wilt voorleggen. Dat is allemaal nogal vaag. Als u eind 2010 met een ontwerp van uitvoeringsbesluit komt, is de kans groot dat u het nog eens een jaar mag uitstellen. Dan weet u ook budgettair niet waar u aan toe bent, want dan is die berekening weer niet gemaakt.

Iedereen in de sector, uzelf en de administratie hebben er belang bij dat dit zo snel mogelijk kan starten. Voor alle betrokkenen is het belangrijk te vermijden dat de cultuursector nog meer achterstand zou oplopen. Ik zou willen voorstellen of vragen dat u in de toekomst over dergelijke zaken ook formeel spreekt met de FOV. U zegt: "Ik heb wel gesprekken gevoerd met actoren." Ik geloof u, absoluut. Maar het aanspreekpunt is de FOV. De gesprekken moeten daar worden gevoerd.

Er is 1 jaar voorbij gegaan zonder te handelen. U bent daarvoor verantwoordelijk van de dag dat u minister bent en niet vroeger. Dat weet ik. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid met vele spelers op het terrein. Ik stel voor dat de timing van het uitvoeringsbesluit snel gebeurt, dat de administratie snel een ontwerp maakt en dat het gesprek met de sector niet op het einde van het jaar plaatsvindt maar rond de zomer. Dan kan dat uitstel van 1 jaar ook effectief worden bereikt en zijn we niet nog eens 1 of 2 jaar verder.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het siert u dat u vandaag mea culpa slaat en toegeeft dat de communicatie laattijdig is gebeurd. U schuift de zwartepiet niet door en tracht u niet te verschuilen achter bepaalde excuses. Ik hoop dat er de nodige clementie zal zijn voor de gevolgen voor de organisaties. Dat hebt u ook benadrukt, minister. Ik hoop ook dat de onduidelijkheid zo snel mogelijk uit de wereld wordt geholpen. Dit is qua procedures en communicatie niet voor herhaling vatbaar.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, het zal snel gaan. Dat is ook wat ik wil. Het moet zeker voor de zomer rond zijn.

Mijnheer Caron, die 400.000 euro is enkel DAC sociaal-cultureel werk. Er moest een gat worden dichtgereden.

De heer Bart Caron: Is dat dan een harmonisering van de weddelast met de graden die in het paritair comité werden afgesproken? Waar komt die kost vandaan? Het gaat toch niet over meer werknemers?

Minister Joke Schauvliege: Uiteindelijk zijn er al sectoren geharmoniseerd. Die hebben meer budget meegekregen dan soms was ingeschreven in het decreet, waarin staat maximaal 35.500 euro, weliswaar geïndexeerd. Er zijn blijkbaar hogere bedragen doorgegeven aan andere sectoren, waardoor men mij zegt dat het altijd duidelijk was dat de laatste sector die moest delen ook de put zou erven. De put is geërfd. Dit jaar gaat het over 400.000 euro, want daar zit een begrotingsruiter op. Er was een reserve. Dat leidt vanaf 2011 tot een recurrent tekort dat veel groter is.

Het gaat dus om een groot bedrag. Ik wil me niet op een precies bedrag laten vastpinnen, maar een ruwe schatting levert het bedrag van 1,8 miljoen euro op. We moeten dat bedrag vinden. We zullen het probleem aanpakken en samen met de sector naar oplossingen zoeken.

Toch vraag ik begrip. Er is laat gecommuniceerd. We hebben alles ondernomen om dat op te lossen en toch het afgesproken pad te bewandelen. Op een bepaald moment hebben we vastgesteld dat we over juistere gegevens moeten beschikken om goede beslissingen te kunnen nemen. Tot het laatste moment hebben we geprobeerd om inzicht te verwerven en te weten waar die middelen zitten. Dat zorgde ervoor dat we medio maart onder enorme tijdsdruk stonden.

De formele vraag om advies aan de FOV is inderdaad niet meer gebeurd. Ik geef dat toe. Ik zoek geen verontschuldigungen, en dat mag niet meer gebeuren. Dat is geen mooi staaltje van goed bestuur. Ik ben daarvoor verantwoordelijk. Maar het gaat wel om een gigantisch probleem en de uitdaging om dat op te lossen is groot. Ik zal dat samen met de sector uitklaren en hierover eerlijk en open communiceren. Ik zal niets beloven wat niet kan worden waargemaakt. Ik wil niet de indruk wekken dat alles zal worden opgelost om nadien te moeten vaststellen dat dit niet het geval is. De communicatie met de sector was niet goed en gebeurde te laat, en ik neem mijn verantwoordelijkheid in dat verband op. Maar toch wil ik ook begrip vragen en wijzen op de omstandigheden waarin dat gebeurde.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toepassing van het Kunstendecreet als een organisatie haar beleid drastisch wijzigt, dit naar aanleiding van de problematiek inzake BAFF/Raamtheater

Vraag om uitleg van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de commotie die is ontstaan omtrent de subsidiëring van het Antwerpse theater BAFF

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, mijn dossier gaat over wat de afgelopen dagen met het BAFF/Raamtheater is gebeurd. Ik zal hier geen uitspraken doen over de artistieke waarde van het BAFF/Raamtheater of het Theater aan de Stroom. Ik wil hier enkel het formele aspect bekijken. De heer Delva wil graag discussiëren over de waarde van het repertoiretheater, maar daar wil ik hier niet op ingaan.

Het theatergezelschap heeft een beleidsplan opgemaakt. Dat gezelschap kreeg een positief advies en er viel een positieve beslissing. Daar ging een lange discussie over de rol van het Raamtheater aan vooraf, met negatieve adviezen die meestal toch leidden tot positieve beslissingen. Het uitgangspunt is een goed artistiek beleid, want anders kan er van subsidies geen sprake zijn. Maar het moet ook zakelijk in orde zijn; ik kom daar nog op terug. Het BAFF/Raamtheater kreeg een nieuwe artistieke directie en na een positief advies nam de minister een positieve beslissing. Die beslissing ging in op 1 januari van dit jaar.

Het Theater aan de Stroom kreeg een negatief advies van de beoordelingscommissie, maar de minister was van oordeel dat dit gezelschap toch financiële steun verdient en nam een positieve beslissing. Het Theater aan de Stroom startte bijgevolg zijn werkzaamheden op 1 januari van dit jaar. Ik vermeld hier het Theater aan de Stroom omdat dit gezelschap wordt geleid door het duo dat is aangesteld door de raad van bestuur van het BAFF/Raamtheater als zijn nieuwe artistieke en zakelijke leiding, na het ontslag van de vorige leiding.

Ik kan als volksvertegenwoordiger geen uitspraken doen over de motieven van de beslissingen van de raad van bestuur van het BAFF/Raamtheater. Ik kan wel naar het Kunstendecreet kijken. In de schriftelijke versie van mijn vraag heb ik verwezen naar de artikelen van dat decreet en naar het uitvoeringsbesluit die van belang zijn. Daarin staat dat men subsidies krijgt voor het beleidsplan dat is ingediend, al dan niet aangepast in het eerste

jaar van de beleidsperiode. Het Kunstendecreet vraagt immers dat het beleidsplan wordt bijgestuurd als het toegekende budget lager is dan wat is gevraagd. Het advies bevat een artistieke beoordeling van het plan door de beoordelingscommissie en een zakelijke beoordeling door de administratie. Op basis daarvan beslist de minister.

Wat gebeurt er als een organisatie voor een bepaald beleidsplan een positief advies heeft gekregen, maar na 3 maanden beslist om de leiding van het huis aan de kant te zetten en de nieuwe artistieke leider tegelijkertijd verklaart dat de artistieke koers helemaal zal veranderen? Want dat is wat de nieuwe artistieke leider, de heer De Lelie, wil. Ik heb hem via de telefoon gesproken. Hij was heel erg boos op mij. Ik haal anderhalve zin uit een verklaring van hem in De Standaard aan. Hij zegt: “Het werk dat het BAFF bracht vond je ook in andere theaterzalen. Ik wil met het Raamtheater” – want men overweegt een naamsverandering – “opnieuw het verschil maken door meer voor een toegankelijk repertoiretheater te kiezen, een beetje zoals Theater aan de Stroom dat doet.” Ik zal geen uitspraak doen over de kwaliteit van Theater aan de Stroom of van BAFF. Wat hij wellicht wel zegt, is dat hij het oude beleidsplan aan de kant legt, dat hij er zich niets meer van aantrekt. Met het geld dat hij ervoor gekregen heeft, zal hij iets anders doen. Ik zal daar straks een vraag over stellen. In zijn persoonlijke visie zal dat misschien beter zijn. Dat zou kunnen.

De vraag is natuurlijk of een dergelijke forse artistieke koerswijziging zomaar kan. Als dat mogelijk is, kan men in de toekomst wel erg veel nummertjes opvoeren. Iedereen kan dan een beleidsplan indienen voor de mooie ogen van de beoordelingscommissie, de administratie en de minister, en vervolgens, na het toekennen van de subsidie, iedereen de boom insturen. In die zin is er toch een spanning. Of het nu gaat om BAFF of een ander gezelschap: het is een principiële kwestie.

Uit het verleden herinner ik me gelijkaardige situaties. Ik heb zelf 3 jaar de fusie begeleid van Limelight Kunstencentrum met Beeldenstorm en Dans in Kortrijk om één dossier in te dienen in het kader van het Kunstendecreet. Die 3 organisaties, die alle 3 subsidies kregen binnen datzelfde kader, zijn formeel en artistiek geïntegreerd op 1 januari van het jaar waarin de nieuwe subsidie op basis van de Kunstendecreet effectief inging. Er is op een eerlijke en correcte manier mee omgegaan. Er is ook gepraat met de overheid, met de administratie over hoe dat fusieproces begeleid zou worden. Indertijd heb ik zelf meegeholpen aan de fusie van de Blauwe Maandag Compagnie en de KNS, toen nog op basis van het oude Podiumkunstendecreet. Ik vind toch dat er respect moet zijn voor de uitgangspunten van dat decreet.

Ik zal de artikels niet in detail overlopen. Ik heb de zaak juridisch proberen na te gaan. Ik heb ook externe mensen geraadpleegd. Ik denk dat dit niet kan. Dat is mijn persoonlijke mening. Ik heb het dan niet over de artistieke kwaliteiten. Als het wel kan, moeten we het decreet wijzigen.

Minister, bent u het eens met mijn analyse van de regelgeving van het Kunstendecreet en het bijhorende uitvoeringsbesluit dat de subsidiëring niet kan blijven bestaan als een organisatie die de subsidie werd toegezegd, bij de start van de subsidieperiode haar artistieke en zakelijke beleid volledig omgooit? Ik ontnem de raad van bestuur niet de bevoegdheid om iemand te ontslaan als er zakelijk geklungeld wordt. In de reactie van de heer De Lelie lees ik dat dat toch aan de orde is. Maar dat is nog iets anders dan subsidiëring. Of kan het volledig omgooien van de artistieke koers wel als het huis dat uitgebreid motiveert en voorlegt aan de Vlaamse overheid, die dat goedkeurt, eventueel na voorlegging aan de beoordelingscommissie en de administratie? Bent u in dit concrete geval door de organisatie op de hoogte gebracht van deze koerswijziging? Hebt u maatregelen genomen of zult u er nemen? Welke stappen zult u zetten in dat dossier? Zal in dit concrete geval advies worden gevraagd aan de beoordelingscommissie over de ‘kwaliteit’ van het omgegooid artistieke beleid?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Minister, ik zal niet herhalen wat de heer Caron heeft gezegd. Ik zal ook mijn ingediende tekst niet voorlezen. Ik heb mijn huiswerk een klein beetje te snel afgemaakt. Ik heb nadien navraag gedaan bij BAFF/Raamtheater. Ik heb een grote fout gemaakt, waardoor een aantal van mijn vragen gewoon wegvallen. Toch blijft er één centrale vraag omdat uzelf of uw woordvoerder in de krant een verklaring heeft afgelegd.

De heer Caron geeft één mogelijke visie over de feiten. Er is natuurlijk nog een andere kant aan de medaille, waarover hij niet spreekt. Bij de vorige subsidieronde heeft BAFF/Raamtheater een positief advies gekregen. Toenmalig minister Anciaux heeft toen het licht op groen gezet wat de financiering betreft. Wel heeft hij duidelijk aan BAFF gezegd dat er niet alleen via subsidies, maar ook via de artistieke werking en dergelijke meer geld in het laatje moet komen.

Er is ondertussen een petitie gekomen. Die werd gesteund door allerlei mensen die draaien rond het Theater aan de Stroom (TAS). Daar draaien nogal wat zeer belangrijke acteurs rond, acteurs die wij kennen van op vtm. De belangrijkste is Frank Aendenboom, die uit het vroegere Raamtheater komt. Dat kreeg altijd een negatief advies van de commissie-Allegaert – we zullen haar maar zo noemen. Men uit daar de kritiek dat deze commissie geen voeling heeft met bepaalde realiteiten in het theaterlandschap. Daardoor hebben vooral het Raamtheater maar ook een aantal andere in het verleden altijd het licht op rood gekregen. Minister Anciaux maakte uiteraard gebruik van het principe van het primaat van de politiek en viste hen toch op.

Ondertussen heeft het BAFF-Raamtheater in het anderhalf jaar dat het Tom Van Bauwel heeft aangesteld, een enorme schuldenput gemaakt. Dat mis ik een beetje in uw redenering. Er is sprake van achterstand inzake loonbelasting, afbetalingsplannen, spookcontracten, talloze uitgaven waarvan in de boekhouding niets terug te vinden is enzovoort. Het faillissement was onafwendbaar. Ik heb hen opgebeld, ze weten het zelf nog niet.

Minister, ik kom meteen bij mijn vragen. Men kan de zaken interpreteren zoals de heer Caron doet. Maar het is het TAS dat werd aangezocht door de vzw BAFF-Raamtheater. De heren De Lelie en Luyten worden gevraagd om een crisismanagement door te voeren. Dat houdt dan inderdaad een grondige wijziging in van de beleidsplannen. Het zijn mensen die vertrouwd zijn met het brede variététheater, het publiektheater, het repertoiretheater – wat we daar ook onder verstaan – versus het experimentele theater waarop BAFF tot nu toe draaide. De ene visie zegt dat het beleidsplan, gelet op een aantal artikelen in het Kunstendecreet, zal worden gewijzigd. De andere visie, van de nieuwe curatoren, stelt dat zij er zelf zullen in slagen om, via benefietconcerten, nieuwe producties waarbij de prijs zeer hoog zal liggen, de verkoop van litho's enzovoort, de situatie recht te zetten.

Uit uw antwoord zal moeten blijken of de tweede subsidieschijf die op 3 juli zal goedgekeurd worden, niet een maand eerder zou kunnen uitbetaald worden. Zij vragen geen extra geld, zij vragen enkel dat. Minister, u hebt via uw woordvoerder in de krant een uitspraak gedaan over de uitspraken van de theatercommissie onder leiding van de heer Allegaert. De heer Allegaert is zich ondertussen weer komen moeien in die zaak terwijl ik vind dat hij dat niet moet doen. Wilt u juridisch onderzoeken of die subsidies inderdaad niet kunnen worden afgepakt? Kunt u verdere uitleg verstrekken over deze zaak, die enorme proporties heeft aangenomen? Zeg mij niet dat het geen thema is van algemene aard, het heeft zelfs de Dag Allemaal gehaald, dat wil zeggen een half miljoen exemplaren. Dat is nog nooit gebeurd in een cultuurdossier.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik stel voor dat ik een poging doe om de vragen gezamenlijk te beantwoorden.

Moet een subsidie worden stopgezet wanneer een organisatie haar artistieke en zakelijke beleid verandert? Het is zo dat een organisatie subsidie ontvangt om het bij de aanvraag ingediende en goedgekeurde beleidsplan uit te voeren. Via het actieplan heeft de organisatie

echter de mogelijkheid om wijzigingen aan het oorspronkelijk ingediende plan aan te brengen. Dit is voor vele organisaties trouwens noodzakelijk wanneer de toegekende subsidie een stuk lager ligt dan wat zij oorspronkelijk hadden aangevraagd, waardoor er vaak gesnoeid moet worden in de artistieke plannen. De mogelijkheid die het actieplan schept om wijzigingen aan te brengen, betekent niet dat een organisatie, eens haar een subsidie is toegekend, hierdoor zomaar een vrijegeleide krijgt om haar artistieke en zakelijke beleid volledig om te gooien. Onmiddellijk hieraan de consequentie verbinden dat de organisatie haar subsidie niet kan behouden, kan niet zomaar worden gesteld. Dat blijkt uit een aantal precedënten.

In 2004 trok de raad van bestuur van het gezelschap Woestijn 93, dat via het Podiumkunstendecreet voor de periode 2001-2005 structureel gesubsidieerd was, Karel Vingerhoets aan als nieuwe artistiek leider. Door de aanslepende ziekte van de vorige leider was het gezelschap in een zeer moeilijke situatie terechtgekomen. Zo slaagde het gezelschap er niet in om de decretale norm betreffende het minimum aantal voorstellingen te halen, waardoor de kans reëel werd dat een groot deel van de reeds uitbetaalde subsidies zou moeten worden teruggevorderd. Uit de door Vingerhoets ingediende plannen bleek dat hij ervoor kon zorgen dat Woestijn 93 op het einde van de structurele periode aan de decretale voorwaarden kon voldoen. De Theatercommissie gaf een negatief advies op de voorgestelde plannen omdat die volgens haar te ver zouden afwijken van het oorspronkelijke gedachtegoed. Omdat het ingediende voorstel volgens de administratie de enige mogelijkheid was om financiële catastrofes te vermijden, verleende zij toen een positief advies. De toenmalige minister van Cultuur, Paul Van Grembergen, volgde het voorstel van de administratie, hoewel hij ook begrip toonde voor de artistieke argumenten van de Theatercommissie.

Tweede voorbeeld Raamtheater...

Ik geef een tweede precedent, en dat betreft het Raamtheater zelf. Op 29 juni 2007 besliste de Vlaamse Regering het Raamtheater met Marc Cnops als artistiek leider, ondanks een negatief advies van zowel de theatercommissie als het agentschap, een tweejarige subsidie 2008-2009 toe te kennen. Op 31 oktober 2007 diende de raad van bestuur een voorlopig geactualiseerd beleidsplan in, waarin onverhopen een directiewissel werd aangekondigd en een definitief geactualiseerd beleidsplan in het vooruitzicht werd gesteld, te schrijven door de nieuwe directeur.

Tijdens de vergadering van de Beoordelingscommissie Theater van 11 januari 2008 lichtte Tom Van Bauwel, sinds 1 januari 2008 de nieuwe artistieke leider van Raamtheater, zijn nieuwe plannen toe, die een grondige wijziging betekenden ten opzichte van het oorspronkelijk ingediende beleidsplan. Deze plannen kregen de goedkeuring van de commissieleden, waarna op 25 april 2008 het nieuwe geactualiseerde beleidsplan werd ingediend, waarin de eerste keer de nieuwe naam BAFF werd vermeld.

Voor de nieuwe structurele periode 2010-2012 diende BAFF/Raamtheater vzw een subsidieaanvraag in waarin Tom Van Bauwel aangaf zijn artistieke parcours te willen voortzetten. Zowel de Beoordelingscommissie Theater als het agentschap stond positief achter deze plannen en ze gaven beide de beoordeling 'goed', waarna de Vlaamse Regering op 24 april 2009 besliste om voor de periode 2010-2012 jaarlijks een subsidie van 400.000 euro toe te kennen.

Op dit moment heeft BAFF/Raamtheater vzw mij nog geen documenten bezorgd om mij te informeren over een eventuele koerswijziging. Ik heb de pers uiteraard wel gevolgd: Dag Allemaal. De nieuwe leiding van BAFF/Raamtheater heeft wel contact opgenomen met het agentschap Kunsten en Erfgoed en zou eerstdaags een nieuw actieplan indienen. Strikt genomen voorziet het Kunstendecreet voor organisaties niet in de mogelijkheid om in de loop van het werkingsjaar een nieuw actieplan in te dienen. Evenmin is er in het Kunstendecreet in een sanctionering voorzien als in de loop van een werkingsjaar wordt vastgesteld dat een organisatie haar actieplan niet uitvoert. De toetsing van het actieplan gebeurt pas na indiening

van het werkingsverslag. Wanneer bij deze toetsing wordt vastgesteld dat het actieplan niet werd uitgevoerd, kan de Vlaamse Regering overgaan tot inhouding en/of terugvordering van een gedeelte van het financieringsbudget dat toegekend werd aan de organisatie of tot definitieve stopzetting van de subsidiëring.

Ik ben van mening dat, als er wordt vastgesteld dat bepaalde voorwaarden die gelden binnen het Kunstendecreet worden geschonden, in het kader van behoorlijk bestuur zo snel mogelijk moet worden opgetreden. Het staat de nieuwe leiding van BAFF/Raamtheater vrij om een nieuw actieplan 2010 of zelfs een beleidsplan in te dienen, ondanks het feit dat niet in deze mogelijkheid is voorzien. Ik zal voor de beoordeling hiervan mij richten op de voorziene procedures binnen het Kunstendecreet en dus artistiek advies vragen aan de Beoordelingscommissie Theater en zakelijk advies aan het agentschap Kunsten en Erfgoed, om dan een beslissing te nemen. Ook bij het niet indienen van een gewijzigd actieplan, zal ik laten vaststellen of het goedgekeurde beleidsplan al dan niet wordt uitgevoerd. Wanneer dit niet zo is, zal ik aan het agentschap Kunsten en Erfgoed opdracht geven om de tweede schijf van 45 percent van de werkingssubsidie 2010, waarvan de betaling voorzien is op 1 juli 2010, in te houden. De eerste schijf van de subsidie werd ondertussen wel uitbetaald op 8 februari en bedroeg 175.465,80 euro.

Volgens het decreet kan pas worden overgegaan tot terugvordering of stopzetting van de subsidie op basis van de controle van het werkingsjaar, ten vroegste in april 2011 bij de controle van het afrekeningsdossier 2010. Het opschorten van de uitbetaling van een subsidie is wel mogelijk. Het zou een slechte aanwending van middelen zijn om een subsidie verder uit te betalen in de wetenschap dat bij de controle van de aanwending van de subsidie deze zal worden teruggevorderd.

Mijnheer Arckens, BAFF/Raamtheater is verplicht om op uiterlijk 31 maart volgend op het werkingsjaar, een afrekeningsdossier in te dienen. Dit afrekeningsdossier wordt door het agentschap Kunsten en Erfgoed gecontroleerd, in principe om de twee jaar tijdens een visitatie ter plaatse en om de twee jaar via een deskcontrole, waarbij wordt nagegaan of de organisatie aan alle decretale voorwaarden voldoet.

Het laatste gecontroleerde afrekeningsdossier betreft uiteraard dat van het werkingsjaar 2008. Op 18 augustus 2009 werd dit door Kunsten en Erfgoed gecontroleerd via een visitatie. De conclusie van het agentschap was dat de financiële toestand van de vzw er niet goed uitzag. Het boekjaar 2008 werd afgesloten met een verlies van 76.846 euro, wat het gecumuleerd verlies op 31 december 2008 op 115.852 euro bracht. Ook bleek de liquiditeitsratio amper 0,3 te bedragen. Een van de redenen voor dit verlies was dat de maatregelen die de nieuwe directie had genomen, namelijk een afbouw van het personeelsbestand, slechts een beperkte invloed had op het resultaat 2008, omdat de opzegtermijnen pas in de loop van 2009 afliepen.

Samen met de raad van bestuur en het accountantskantoor werd in augustus 2009 een saneringsplan opgesteld voor de drie volgende werkingsjaren. In 2009 zou het gecumuleerd verlies nog verder oplopen tot 285.000 euro. Pas vanaf 2010 zou de halvering van het personeel van veertien naar zeven voltijdse equivalenten ten volle spelen. In 2010 zou dit een directe besparing van 120.000 euro op de loonkost betekenen. Voor de periode 2010-2012 zou elk boekjaar met een positief resultaat van minstens 20.000 euro afgesloten moeten zijn. De afbouw van het gecumuleerde verlies zou dan over 9 jaar gespreid worden. Dit zijn de beslissingen die de raad van bestuur aan het agentschap heeft overgemaakt.

De boekhouding en bewijsstukken werden op basis van steekproeven gecontroleerd en alle gevraagde stukken konden worden voorgelegd. Het agentschap zag dan ook geen bezwaar om het saldo 2008 uit te betalen. Ondertussen heeft het agentschap Kunsten en Erfgoed aan BAFF/Raamtheater laten weten dat zij voor wat de controle van het afrekeningsdossier 2009 betreft, een uitgebreide visitatie plannen.

Ik wil besluiten met erop te wijzen dat het de verantwoordelijkheid is van de raad van bestuur en algemene vergadering van een vzw om de financiële toestand van de vereniging op te volgen, en indien nodig het agentschap Kunsten en Erfgoed hierover tussentijds te rapporteren. Indien er tijdens de periode, die ligt tussen twee controles van de afrekeningsdossiers, sprake zou zijn van wanbeheer, kan de Vlaamse overheid hiervoor uiteraard niet aansprakelijk worden gesteld. Dit is en blijft de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur en de algemene vergadering. Ook de beoordelingscommissies dragen hierin geen verantwoordelijkheid, aangezien zij enkel de artistieke aspecten van de organisatie dienen te beoordelen.

Ik wil ervoor pleiten dat de leden van raden van bestuur en het dagelijks bestuur hun taken ernstig nemen. Het kan niet zijn dat er nog kunstorganisaties uitgaan van de overtuiging dat gemaakte verliezen wel zullen worden gedekt door de subsidiërende overheid. Ik vraag in mijn beleidsnota aandacht voor een goed cultuurmanagement van onze organisaties. Men heeft me dat kwalijk genomen, maar dat is wat ik daarmee bedoelde. Men zei dat men al bezig was met goed cultuurmanagement, maar wat ik bedoel, is dat dit goed moet worden opgevolgd. Ik verwacht dan ook dat onze kunstorganisaties op een degelijke manier worden bestuurd en geleid.

Mijnheer Arckens, een saneringsplan is de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur. Ik verwacht dat organisaties werken met de middelen die ze hebben, verliezen vermijden en deze desgevallend zelf weer ophalen. Het is niet te verantwoorden dat er tekorten ontstaan door een slecht bestuur, die de overheid nadien moet aanvullen. Het kan de bedoeling niet zijn dat we daarvoor overheidsmiddelen aanwenden. Er kunnen altijd omstandigheden zijn die een en ander verantwoorden, maar als het ligt aan het niet goed opvolgen van de zaak, is dat niet te verantwoorden.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik kan me vinden in uw uitgebreid en degelijk antwoord. Dit is een juiste aanpak van de zaak. Het biedt rechtszekerheid zowel voor de indieners als voor de overheid. Ik waardeer dat u zegt dat u de dingen niet laat gebeuren om dan achteraf te moeten ingrijpen, en dat u wilt monitoren en dat u daarvoor een administratie en instrumentarium hebt. Dit is heel respectabel.

U gaf het voorbeeld van Woestijn 93 en het toenmalige Raamtheater. De raad van bestuur en de toenmalige artistieke directies hebben uitgebreid met de overheid gesproken. Er is een brede consensus geweest om die stappen te zetten. Ik laat in mijn vraag om uitleg niet doorschemeren dat ik tegen elke koerswijziging zou zijn, ik ben alleen tegen dit soort ingrepen.

Ik ben even ingegaan op het zakelijke aspect. Uit het antwoord van de minister blijkt dat er wel degelijk een soort financieel plan was, dat ook met de overheid is overlegd en dat alle argumenten wegneemt dat er een wanbeheer was. Hier wordt een ritme gevolgd dat afgesproken is. Daar ga ik van uit. Uit de overheidscontrole kan ik alleen maar afleiden dat dat zo is. Dit is een pleidooi voor beter bestuur, en terecht. Ik ben zelf actief bij vier kunstorganisaties als bestuurder, voorzitter en ondervoorzitter. Ik zou u graag uitnodigen, minister. De mensen moeten die verantwoordelijkheid nemen. Omdat we met overheidsgeld werken, mogen we niet lichtzinnig zijn.

Het Theater aan de Stroom heeft een negatief advies gekregen, maar wel een subsidie. Het neemt nu de leiding over van een gezelschap en wil een koers varen die gelijk is aan die van Theater aan de Stroom. Dit is een extra bezwarend element om dit dossier te benaderen. Ik ben niet tegen fusies en samenwerking van gezelschappen, maar dit is op het randje van wat kan. Daarom pleit ik voor voldoende waakzaamheid en monitoring van dat dossier.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Ik wil een paar kleine opmerkingen maken. De brieven van BAFF/Raamtheater aan de fractievoorzitters zijn schrijnend. Dit is populistische taal. Het gaat over geld van de belastingbetaler dat wordt misbruikt. Ze hameren er talrijke keren op. Ik kan begrijpen dat men dit liever in de commissie houdt dan in het openbaar. Men spreekt van 50 bezette plaatsen voor een toneelvoorstelling in plaats van 185, en dat gebeurt telkens opnieuw.

Dan verschuilt men zich achter dat Kunstendecreet en vooral de Beoordelingscommissie Theater, die onder voorzitterschap van de heer Allegaert telkens negatieve adviezen uitbrengt. Daar zit geen politieke reden achter. Een sp.a-lid, Bob De Moor, zat er vroeger in en om die reden is hij weggegaan. Hij zei dat het veel breder moest worden opengetrokken. Die commissie brengt negatieve adviezen uit omdat het een bepaald soort theater niet graag heeft. Dan begint de carrousel. Zo gaan we verder en verder. Het is als een hond die achter zijn staart gaat aanlopen.

Ik kan me vinden in het beleidsplan, maar ik doe mijn hoed af voor de vzw Raamtheater, die zelf zegt dat ze gaat saneren. Ik heb u de voorbeelden gegeven. Ik vind het bijzonder zware taal dat men dan spreekt men over een ‘putsch’. Ik persoonlijk ben ook te vinden voor de petitie van Frank Aendenboom en talrijke anderen om de beoordelingscommissie eens te herzien of af te schaffen en een andere in de plaats te zetten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■